

ข้อบังคับประธานศาลฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง กำหนดให้กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศอื่นใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลอาญาหรือศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งเอกสาร หรือข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ดังนั้นเพื่อให้การออกคำสั่งของศาลเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมในแนวทางเดียวกัน และเป็นหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน สมควรวางหลักเกณฑ์และวิธีการออกคำสั่งดังกล่าวไว้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประธานศาลฎีกาออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับประธานศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อสารสนเทศอื่นใด ที่ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์

“ศาล” หมายความว่า ศาลอาญาหรือศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร รวมถึงผู้พิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาและมีคำสั่งคำขอยื่นตามข้อบังคับนี้

“คำขอ” หมายความว่า คำขอให้ศาลอนุญาตให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับอนุมัติให้ยื่นคำขอตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๑
การยื่นคำขอ

ข้อ ๕ ผู้ขอจะต้องได้รับอนุมัติเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ คำขอให้ยื่นต่อ

(๑) ศาลอาญา หรือ

(๒) ศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๗ คำขอให้ศาลออกคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร ต้องมีรายละเอียดและเอกสารประกอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อส่วนราชการหรือหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอ

(๒) วันเดือนปีที่ยื่นคำขอ

(๓) ชื่อและตำแหน่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขอ

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ที่จะถูกดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร

(๕) รายงานการสืบสวนที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ ของบุคคลที่ต้องการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเท่าที่ได้กระทำมาแล้ว

(๖) เหตุผลและความจำเป็นเกี่ยวกับ

(ก) เหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์

(ข) เหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์

จากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(ค) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้โดยกล่าวถึงวิธีการที่ได้ดำเนินการไปแล้วแต่ยังไม่ได้ข้อมูลข่าวสารครบถ้วนตามที่ต้องการไว้ในคำขอ (ถ้ามี) และวิธีการที่จะดำเนินการตามคำขอรวมทั้งเหตุผลที่เชื่อว่าวิธีการดังกล่าวจะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร

(๗) สถานที่และวิธีการที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารที่ต้องการ เช่น เอกสาร เสียง ภาพ แผนภูมิ ระบบการแสดงตำแหน่งของเครื่องมือ

(๘) ระยะเวลาที่จะขอดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

(๙) ลายมือชื่อและตำแหน่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอ

(๑๐) หนังสืออนุมัติจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๑๑) สำเนาบัตรประจำตัว

ทั้งนี้ ตามแบบคำขอท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ ให้ผู้ขอ นำคำขอพร้อมเอกสารประกอบตามข้อ ๗ ใส่ซองปิดผนึกประทับตรา “ลับ” ยื่นต่อศาลที่ขอให้ออกคำสั่งนั้น

เมื่อได้รับซองคำขอ ให้เจ้าหน้าที่ศาลลงเลขรับไว้บนซองและลงสารบบไว้ โดยห้ามเปิดซอง แล้วนำเสนอต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๙ การพิจารณาคำขอของศาลอาญา ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญากำหนดให้ผู้พิพากษาอย่างน้อยสองคนเป็นองค์คณะ การพิจารณาของศาลจังหวัด ให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้พิพากษาที่มีอาวุโสสูงสุดในศาลนั้นร่วมกับผู้พิพากษาอย่างน้อยคนหนึ่งเป็นองค์คณะ

หมวด ๒ การพิจารณาและมีคำสั่ง

ข้อ ๑๐ ในการไต่สวนคำขอ ให้ผู้ขอเสนอพยานหลักฐานตามสมควร ประกอบกับเหตุผล และความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

(๒) เหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์จากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ขอสาบานหรือปฏิญาณตนและแถลงด้วยตนเอง รวมทั้งตอบคำถามของศาล เกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนสอบสวนหรือพยานหลักฐานที่สนับสนุนถึงเหตุแห่งการขออนุญาตนั้น

ข้อ ๑๒ พยานหลักฐานที่อาจพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุสมควรในการออกคำสั่งอนุญาตให้รวมถึง

(๑) ข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนสอบสวน เช่น บันทึกการสอบสวน บันทึกถ้อยคำของสายลับ หรือของเจ้าพนักงานที่ได้จากการแฝงตัวเข้าไปในองค์กรอาชญากรรม ข้อมูลที่ได้จากรายงานของแหล่งข่าวของเจ้าพนักงานหรือการหาข่าวจากผู้กระทำความผิดที่ทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และข้อมูลที่ได้จากรายงานการเฝ้าสังเกตการณ์ของเจ้าพนักงานที่ทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นต้น

(๒) ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางนิติวิทยาศาสตร์ หรือที่ได้จากการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี เช่น เครื่องมือตรวจพิสูจน์ลายพิมพ์นิ้วมือ เครื่องมือตรวจพิสูจน์ของกลาง เครื่องจับเท็จ เครื่องมือตรวจโลหะ และเครื่องมือตรวจพิสูจน์ทางพันธุกรรม เป็นต้น

(๓) ข้อมูลที่ได้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ข้อมูลที่ได้จากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรืออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ข้อ ๑๓ การมีคำสั่งอนุญาต ให้ศาลพิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใดของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารประกอบด้วยเหตุผลและความจำเป็นตามข้อ ๑๐ ด้วย

ข้อ ๑๔ คำสั่งของศาลในการอนุญาตหรือยกคำขอ จะต้องระบุเหตุผลให้ครบถ้วนและชัดเจน

กรณีมีคำสั่งอนุญาต ให้ศาลสั่งให้ดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่ร้องขอ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน คราวละเก้าสิบวัน นับแต่วันที่มีคำสั่งหรือวันที่ศาลเห็นสมควรกำหนด โดยจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ด้วยก็ได้

กรณีไม่สามารถดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง หากผู้ขอประสงค์จะขอขยาย เวลาดังกล่าว ให้แจ้งให้ศาลทราบภายในเวลาตามวรรคสอง หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุจำเป็น สมควรขยายเวลา ก็ให้มีคำสั่งขยายเวลาดำเนินการตามความเห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ภายหลังจากที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไป ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๐ หรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาต ได้ตามความเห็นสมควร และแจ้งให้ผู้ขอทราบ

ข้อ ๑๖ เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ ให้เก็บสำเนาคำสั่งและสำเนาเอกสารที่สำคัญ ไว้เป็นความลับ ให้มอบต้นฉบับคำสั่งและพยานหลักฐานอื่นให้ผู้ขอไป

หมวด ๓

การดำเนินการและการรายงานผล

ข้อ ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามที่ได้รับคำสั่งอนุญาตให้เสร็จสิ้นภายใน ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งศาล และต้องยุติการดำเนินการทันทีที่ระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง เว้นแต่ เมื่อปรากฏกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้ยุติการดำเนินการก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

(๑) เมื่อได้ข้อมูลข่าวสารตามที่ต้องการครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

(๒) เมื่อความจำเป็นหรือพฤติการณ์ที่ต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงไป หรือไม่มีความจำเป็น ในการดำเนินการนั้นอีกต่อไป

(๓) เมื่อศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ได้อนุญาตไว้ซึ่งนั้นจนเป็นเหตุให้ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวบันทึก รายงานละเอียดผลการดำเนินการนั้น และให้ส่งบันทึกนั้นไปยังศาลที่มีคำสั่งโดยเร็ว แต่ต้องไม่ช้ากว่าเจ็ดวัน นับแต่วันที่ดำเนินการเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ดิเรก อิงคนินทร์

ประธานศาลฎีกา

ข้อ ๒ รายงานการสืบสวนที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ
ของบุคคลที่ต้องการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเท่าที่ได้กระทำมาแล้ว.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อ ๓ เหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิด.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อ ๔ เหตุอันควรเชื่อว่าการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิด.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อ ๕ เหตุที่ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าที่ขอได้

.....

.....

.....

.....

ข้อ ๖ สถานที่และวิธีการที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารที่ต้องการ เช่น เอกสาร เสียง ภาพ แผนภูมิ ระบบการแสดงผลตำแหน่งของเครื่องมือ

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ ๗ ระยะเวลาที่จะขอดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

.....

.....

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขอ

()